

Arrest

nr. 93 985 van 19 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 4 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. ROBERT in opvolging van advocaat W. GOOSSENS en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 22 oktober 2012 en heeft zich op 26 oktober 2012 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 6 november 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 12 november 2012.

1.3. Op 21 november 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd per drager op 21 november 2012 ter kennis gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Turkse nationaliteit te bezitten en een Koerdische te zijn afkomstig van Midyat. U bent op 25 juli 2011 in Turkije gehuwd met uw neef (de zoon van uw tante langs vaderskant) Dundar Mahmut die de Belgische nationaliteit heeft (N.N. 87.04.01 407-60). Jullie zouden een aanvraag tot gezinshereniging ingediend hebben bij de Belgische ambassade in Turkije. Deze procedure zou u echter geweigerd zijn omdat u nog te jong bent, u moet 21 jaar oud zijn om aan de vereisten te voldoen. Jullie zouden echter tot deze leeftijd niet hebben willen wachten. U bent op 22 oktober 2012 in Brussel Nationale Luchthaven aangekomen met een vlucht komende van Istanbul Atatürk gebruikmakend van een vervalst paspoort (fotoverwisseling). Uw echtgenoot begeleidde u. De Luchtvaartpolitie Brunat stelde diezelfde dag een document van terugdrijving op omwille van het vervalst paspoort en 'vals' visum. U hebt dan op 26 oktober 2012 asiel aangevraagd bij de Luchtvaartpolitie BruNat. U legde toen uw eigen identiteitskaart en rijbewijs neer. Vervolgens legt u nog uw familieboekje neer alsook vakantiefoto's en trouwfoto's.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen. U stelt Turkije te hebben verlaten louter omdat u samen wil zijn met uw Belgische echtgenoot in België (gehoorverslag CGVS, pp. 2 en 3). U haalt uitdrukkelijk aan geen problemen te hebben met uw autoriteiten in Turkije (gehoorverslag CGVS, p. 3) en geen vrees te koesteren bij uw terugkeer naar Turkije (zie Vragenlijst dd. 05/11/2012 vraag 3 punt 4, p. 15). U heeft verder ook geen problemen gekend met medeburgers en hebt geen problemen van 'algemene aard' gehad (zie Vragenlijst dd. 05/11/2012 vraag 3 punt 8 b) en c) p. 17). Zelfs uw schoonvader, Dundar Abdulhalim (O.V. 4.269.623; CG 93/13582), die in het verleden het statuut van erkend vluchteling heeft gekregen omwille van problemen in Turkije, kan nu zonder probleem op en af naar Turkije reizen omdat hij geen problemen meer heeft (gehoorverslag CGVS, p. 2). Dit geldt ook voor uw echtgenoot, Dundar Mahmut, alsook voor de rest van diens familie (gehoorverslag CGVS, pp. 2 en 3). U haalt geen enkel feit aan dat uzelf uw land hebt verlaten omdat u zou worden vervolgd omwille van uw politieke overtuiging, uw etnische origine, uw religie, uw nationaliteit of uw behoren tot een sociale groep. U heeft asiel aangevraagd vier dagen na aankomst op de luchthaven in België om op deze manier met uw man in België herenigd te kunnen worden (zie Vragenlijst dd. 05/11/2012 vraag 3 punt 5, p. 16). U had in Turkije tevergeefs stappen ondernomen om via gezinshereniging naar België te komen doch dit werd u geweigerd omdat u nog te jong bent (gehoorverslag CGVS, p. 3 + zie documenten in het blauwe mapje in verband met visumaanvraag). De beweegreden om uw land te verlaten is met andere woorden 'sociaal van aard', behoort tot de privé-sfeer en ressorteert niet onder de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft immers gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

De door u neergelegde documenten, namelijk uw identiteitskaart, uw rijbewijs en uw familieboekje hebben betrekking op uw identiteit, nationaliteit en gezinssamenstelling, gegevens die hier niet ter discussie staan. De vakantiefoto's en huwelijksfoto's hebben betrekking op uw relatie met Dundar Mahmut, een gegeven dat hier niet ter discussie staat

Tot slot, uit een grondig onderzoek van de huidige veiligheidssituatie in Turkije (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt dat, hoewel in het zuidoosten van het land wel degelijk conflicten tussen de Turkse strijdkrachten en de PKK-milities worden vastgesteld, die conflicten hoofdzakelijk plaatsvinden in de zones in de buurt van het bergachtige grensgebied tussen Turkije en Irak. De Turkse legerbataljons staan hoofdzakelijk opgesteld in de provincies Hakkari, Siirt, Sirnak en Tunceli, waar zo een verhoogd risico op gewapende conflicten bestaat. De PKK-milities op hun beurt zijn eveneens actief in de provincies Van, Bitlis, Bingol, Elazig, Mus, Batman, Erzincan, Mardin, Diyarbakir en Agri. Op 1 juni 2010 beëindigde de PKK het unilaterale staakt-het-vuren, waaraan ze zich sinds 8 december had gehouden. Sinds het einde van het staakt-het-vuren besliste de PKK haar

terreuracties in het westen van Turkije te hervatten door aanslagen te plegen op doelwitten die de organisatie zelf «militair en economisch» noemt. Het antwoord van de Turkse overheid op die golf van aanslagen beperkte zich tot nu toe tot de traditionele conflictzones in het zuidoosten van het land en korte militaire acties op het Iraakse grondgebied. Op 13 augustus 2010 kondigde de PKK een nieuw staakt-het-vuren af, waaraan ze eind februari 2011 een einde maakte. Ondanks een tactische bocht van de PKK vinden in de stedelijke gebieden van het land, inclusief de gebieden in de provincies van het zuidoosten, nog steeds geen gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse veiligheidstroepen plaats. Bovendien toont het voormelde onderzoek aan dat de twee partijen (de PKK en de Turkse veiligheidstroepen) die actief zijn betrokken bij gevechten die in de bovengenoemde risicozones blijven woeden, met de laatste twee jaar in de provincies Hakkari en Sirnak een toename van gewapende conflicten, elkaar als doelwit nemen en burgers niet specifiek gevisieerd worden. Bijgevolg kan op basis van dit onderzoek worden besloten dat er op dit ogenblik in het zuidoosten van Turkije geen reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen. De subsidiaire beschermingsstatus kan u evenmin worden toegekend

Er dient te worden opgemerkt dat er in hoofde van uw schoonvader Dundar Abdulhalim (O.V. 4.269.623; CG 93/13582) in 1996 een beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen door het CGVS. Elk dossier wordt individueel onderzocht en zoals eerder al aangekaart, koestert u zelf geen vrees ten opzichte van Turkije.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de wet, machtoverschrijding en schending van de motiveringsplicht, voert verzoekster aan dat verwerende partij meent dat er geen redenen zouden zijn om haar de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) toe te kennen terwijl dit artikel nochtans bestaat voor mensen zoals verzoekster die niet in aanmerking komen voor het vluchtelingenstatuut. Verzoekster betoogt dat er immers een ernstige bedreiging van het leven voor handen is wanneer zij naar haar land van herkomst dient terug te keren aangezien zij meermaals aangaf dat zij zelfmoord zal plegen. Volgens verzoekster is zelfmoord evident een executie, een onmenselijke behandeling en/of een ernstige bedreiging van het leven, zodat artikel 48/4 van de vreemdelingenwet wel degelijk van toepassing is.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de zorgvuldigheidsplicht, voert verzoekster aan dat zij ter gelegenheid van het verhoor van 12 november meermaals heeft gemeld dat zij zelfmoord zal plegen indien zij terug naar haar thuisland zou worden gezonden.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van de zorgvuldigheidsplicht, voert verzoekster aan dat de documentatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt met betrekking tot de veiligheidssituatie in Turkije gedateerd is, zodat men bezwaarlijk kan stellen dat men de huidige veiligheidssituatie kent en op basis hiervan een ingrijpende beslissing kan nemen.

2.4.1. De Raad merkt vooreerst op dat het de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in haar declaratieve opdracht enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.4.2. De Raad stelt vast dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing waarin haar de vluchtelingenstatus wordt geweigerd niet weerlegt in haar verzoekschrift en hiervoor geen aannemelijke verklaring geeft. De motieven blijven bijgevolg gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen. In hoofde van verzoekster kan dienvolgens geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.4.3. In de mate verzoekster voorhoudt dat de subsidiaire bescherming bestaat voor mensen zoals verzoekster die niet in aanmerking komen voor het vluchtelingenstatuut en er in haar hoofde een ernstige bedreiging voorhanden is van het leven aangezien zij meermaals aangaf dat zij zelfmoord zal plegen wanneer zij naar haar land van herkomst moet terugkeren, wijst de Raad enerzijds op de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de inhoud van de artikelen 48/4, § 1 en 48/5, §1 van de vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/5 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. (...)”

2.4.4. Gelet op het voorgaande, waaruit blijkt dat de actoren van vervolging duidelijk derden betreffen en zelfmoord bezwaarlijk kan worden aangenomen als vervolging in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, en mede in acht genomen de vaststelling dat verzoekster op geen enkel moment melding maakt van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade vanwege haar autoriteiten in Turkije of derden, is de Raad van oordeel dat verzoekster een asielaanvraag en een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat er enkel op gericht is de Belgische autoriteiten onder druk te zetten teneinde een verblijfstitel te bekomen om bij haar echtgenoot te zijn.

2.4.5. Artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Turkije, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Waar verzoekster stelt dat de documentatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt, teneinde de veiligheidssituatie in Turkije te onderzoeken gedateerd is, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet met concrete elementen en gegevens aantoont dat de informatie waarop de commissaris-generaal steunt niet meer actueel is of dat hij uit deze informatie de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Turks machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Waar verzoekster nog stelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar dreiging dat zij zelfmoord zal plegen indien zij niet bij haar echtgenoot kan verblijven niet in overweging heeft genomen en hij om die reden de zorgvuldigheidsplicht zou hebben geschonden kan niet worden gevolgd, nu blijkt dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging en reëel risico op ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat in het kader van huidig beroep enkel uitspraak kan worden gedaan over de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, en niet over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer.

2.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat de Raad inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoekster vraagt kan de Raad derhalve de beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 §1, 2° van de vreemdelingenwet, redenen die in casu niet worden uiteengezet, laat staan aangetoond.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS